

stadig hævde, at så må Danmark ikke indføre sine egne regler.

Der er ikke ændret en pind i forfatningstraktatforslaget, og derfor må jeg bare sige til ministeren, at det var en kæmpefadaese, statsministeren begik, da han nægtede at lytte til vi andres råd om, at han skulle sørge for at få det ordentligt med i forfatningstraktaten. Det ville han ikke. Jeg bad eksplicit statsministeren om det, dengang vi drøftede Danmarks strategi op til forfatningsforhandlingerne, men han ville bare ikke, for jeg tror ikke, han bekymrer sig så frygtelig meget om dyrevelfærd, ikke på det tidspunkt i hvert fald. Men jeg håber, han nu har indset, at det var forkert af ham.

Men hvorfor er ministeren bange for at få en sag ved EF-Domstolen? Ministeren kan fremvise videooptagelser af en tidligere dansk minister, der sidder og græder, og som nu er kommissær. Tror ministeren, at hun vil blive slæbt for EF-Domstolen under sådanne forhold? Ministeren er bange for EF-Domstolen i denne sag, men det er da ingen grund til. Hvorfor skal vi ikke bare køre selv? Det kan vi jo, og Kommissionen kan da ikke komme efter os med en så dårlig sag.

Kl. 12.45

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg synes nu, det ikke engang kun er et forsigtighedsprincip, men egentlig ganske fornuftigt, at en justitsminister overholder de love og de regler, der gælder, og det mener jeg også at man skal gøre i EU-systemet.

Jeg må også sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er muligt, hr. Keld Albrechtsen har den opfattelse, som hr. Keld Albrechtsen har. Men jeg synes, det er utrolig godt, at EU-forfatningen bl.a. giver Europa-Parlamentet mulighed for større indflydelse, for det tror jeg kan være med til at flytte Ministerrådet. Det skal være min sidste kommentar til hr. Keld Albrechtsen.

En gang imellem er vi de første – vi er faktisk tit dem, der går foran. Danmark har også gentagne gange haft held til at ændre holdningen hos kollegerne i Ministerrådet og påvirke den folkelige opinion, og det er sket ved det lange, seje træk, hvor vi bruger hinanden, bruger de nationale parlamenter, bruger Europa-Parlamentet og bruger rådsmøderne til at diskutere med hinanden. Det skal vi også gøre i denne sag.

Hr. Keld Albrechtsens fatalistiske holdning, at det er de samme, der bare sidder og stemmer det hele ned, deler jeg faktisk ikke. Jeg tror, at

om et år eller to, når der er endnu mere dokumentation for, at det er det glade vanvid, og at dyrene lider, vil man kunne presse mange af landene, ikke mindst hvis Europa-Parlamentet kommer på banen. Så kommer der en offentlig debat i de andre EU-lande, og det tror jeg kan medvirke til at flytte nogle af de ministre, som var umanerlig gumpetunge i går.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 21

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren om et specifikt område i forbindelse med strukturreformen, nemlig SOSU-uddannelserne. Det er jo et højt prioriteret område, fordi vi ved, at der er mangel på ansøgere, og det vil der sandsynligvis også være i fremtiden, så for Folketinget og regionerne må det være et område, der har en meget høj status.

Ministeren er sikkert godt klar over, at der i dag er en blandingsøkonomi mellem den amtslige og den statslige økonomi, og derfor vil jeg godt spørge lidt til, hvordan det kommer til at se ud med den nye strukturreform. Hvordan kommer økonomien til at se ud på skolerne, når de skal ind under særeje, eller hvad det nu er ministeren kalder det?

Det tredje spørgsmål i rækken er et spørgsmål om geografien. Vi har en række skoler, som amtskommunerne har placeret geografisk hensigtsmæssigt for brugerne. Hvordan ser det ud med hensyn til at sikre, at der også i fremtiden er let adgang til disse sundhedsskoler?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Bjarne Laustsen også har noteret sig, at i forbindelse med strukturreformen sker der en omlægning af SOSU-skolerne. Det sker, fordi vi ønsker, at der skal være en bedre sammenhæng i uddannelsessystemet end den, vi kender i dag.

SOSU-uddannelserne bliver derfor overført til statsligt selveje. Der er altså ikke tale om særeje, men derimod om statsligt selveje, og det vil sige, at også SOSU-uddannelserne bliver overført til det taxametersystem, som vi kender fra andre uddannelser, der hører under Undervisningsministeriet. I øjeblikket er vi ved at genbearbejde hele lovkomplekset, som vil være udmøntningen af hele kommunalreformen, her-